

[Ole Espersen]

levende for disse emner og prøver at følge de vedtagne forslag op, også over for regeringen, kunne man jo spørge hr. Poulsgaard, om han – og jeg håber, hr. Poulsgaard vil svare med det samme bare med en kort bemærkning – er enig i, at punkt 1, 1, d, ikke er gennemført, at punkt 2 ikke er gennemført, og at punkt 8 ikke er gennemført. Jeg vil gerne spørge hr. Poulsgaard, om disse vedtagelser er fulgt op, og om hr. Poulsgaard og hans parti har gjort noget, altså om man er tilfredse med regeringens indsats på disse punkter. Jeg håber, at vi meget hurtigt kan få et svar fra hr. Poulsaards side.

Hvad angår debatten om stigning eller ikke stigning i volden, skal jeg kun sige, at der efter alle de oplysninger, vi har, er tale om et fald, også når det drejer sig om den alvorlige vold. Jeg ved godt, det irriterer nogle debattører, når man siger, at volden faktisk er for nedadgående. Men det er den altså, så vidt vi kan konstatere det, og så vidt både Justitsministeriets forskningsgruppe og Danmarks Statistik kan konstatere det.

Det synes jeg vi skal tage som noget godt og noget opløftende, men jeg vil gerne understrege, at det er ikke nok for os, at tendensen er vendt. Det afgørende er, at der er alt for megen vold, og da hvert eneste voldstilfælde er uheldigt i sig selv, er vi ikke så interesseret i, når vi taler om emnet som sådant, om der er en fem procents stigning eller et fem procents fald. Vi er selvfølgelig interesseret i det, for det kan betegne en udvikling, der er god eller dårlig, men vi er først og fremmest interesseret i, at volden mindskes, og at situationen for voldsopfrene bliver bedre, end den er. Hvad det angår, har regeringen og vi jo samarbejdet om adskillige emner: beslutninger og lovforslag, der er vedtaget her i Folketinget. Det væsentlige for os er ikke så meget statistikken; det væsentlige er at få mindsket den vold, der har alt for stor udstrækning i vores samfund og, som ministeren sagde, jo desværre også i andre samfund.

Jeg er meget interesseret i at høre ordføreren for forespørgerne forklare mig, om han er tilfreds med gennemførelsen af punkt d i 1, punkt 2 og punkt 8 i den beslutning, han var med til at vedtage. Det ville være udtryk for, at man konsekvent forfølger problemerne inden for dette område og ikke bare slår sig op på at benytte en konkret situation til, som jeg sagde, at prøve at score nogle billige point.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Fjorten års erfaring herinde har lært mig, at de fleste spørgsmål opstår i anledning af konkrete sager og fører til, at man stiller en forespørgsel til regeringen.

Men jeg vil da meget gerne svare hr. Ole Espersen. Hr. Ole Espersen spurgte, om vi var tilfredse med regeringens indsats. Hvis vi havde været tilfredse, havde vi ikke stillet denne forespørgsel. Så vi er klart utilfredse.

Men det er da rigtigt, som hr. Ole Espersen sagde, at vi har stemt for de tiltag, der er kommet. Det har været forbedringer, men de har været alt for små. Spørgsmålet er, om de i det hele taget har været forbedringer, for vi mener modsat hr. Ole Espersen, at den grovere vold er i tiltagen.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg har fået en stærk fornemmelse af, at hr. Poulsgaard ikke aner, hvad han var med til at vedtage den 25. maj 1984, og det er beklageligt, for hvis man huskede det og prøvede at få det gennemført, kunne man yde et konstruktivt bidrag til at mindske volden. Det gør man ikke ved at stille en forespørgsel som denne.

Men lad mig nævne noget af det, som Fremskridtspartiet var med til at vedtage. Det var især en forebyggende indsats – det er det, som er blevet efterlyst her i dag – en undersøgelse af årsagen til vold. Det var endvidere en øget indsats over for alkoholmisbruget, øget oplysning i skolerne, en kortlægning af fritidsmulighederne rundt omkring i kommunerne, en skærpelse af beværterloven og en hurtigere behandling ved domstolene for at få ventetiderne sat ned.

Jeg indrømmer, at det koster penge, og at det har noget at gøre med den offentlige sektor. Vi ved alle sammen, at der er noget, Fremskridtspartiet ønsker, så er det at gå imod bevillinger til den offentlige sektor. Men gør man det og glemmer, hvad man selv har været med til at gennemføre af mere langsigtede beslutninger og vedtagelser i øvrigt, så øver man ikke en seriøs indsats mod volden, så gør man det, jeg karakteriserede for lidt siden.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):